

عنوان مقاله:

بررسی نظریه بوم شناسی فرهنگی اقوام در مواجهه با مسائل کالبدی شهری

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی توسعه کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

ساناز سعدی مفرد - استادیار گروه شهرسازی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

احمد فرجی - دانشجوی دکترای شهرسازی، گروه شهرسازی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

فرهنگ بومی را در ارتباط با معانی و ارزش ها و شیوه روزمره زندگی مردم می توان شناخت. زمین به لحاظ تنوع زیستی، اجتماعی و فرهنگی یک اجتماع بوم شناختی غنی است. ویژگی های محیطی همواره بر چگونگی زیست انسان موثر بوده است. بوم شناسی فرهنگی رویکردی است که این رابطه را تعریف و ضرورت ایجاد انطباق با موقعیت های محلی را توجیه می کند و به سمت تمرکز بیشتر بر فرهنگ های خاص و گاه وجه های خاصی از فرهنگ مثلا نظام های تولید در محیط های خاص متمایل شده است. اگرچه این تاکیدات بوم شناختی به ویژه در دهه های پیشین به سمت تاکید بر توجه به آنچه مک کی و وایدا مناطق با ثبات انسانی نام می برند متمایل شده است. عمدتا به جوامع و مناطقی به ویژه در کشورهای در حال توسعه معطوف کرده اند که انحطاط محیطی و پیامدهای منفی محیطی در آن آشکار شده است. بدین ترتیب پژوهش حاضر با هدف بررسی نظریه بوم شناسی فرهنگی اقوام در مواجهه با مسائل کالبدی شهری مورد توجه قرار گرفته است. نتایج تحقیق نشان می دهد: بوم شناسی فرهنگی، طراحی و برنامه ریزی شهری با را در محتوای مدرن سازی مخالفت می کند و مدعی است که کاربرد هوشمندانه از منابع بومی قابل ارزش است و در مقابل نظام های مدرن زیستی عرضه شده بهتر عمل خواهد کرد و نظام سنتی زیستی کمتر در معرض خطر قرار می گیرد و منجر به ظهور مجموعه ای از مفاهیم و ارزش ها و نظام های فرهنگی می شود و شکل جایگزینی از توسعه را فراهم می سازد.

کلمات کلیدی:

اقوام، کالبد شهر ایرانی، نظریه بوم شناسی فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/972941>

